

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่นชายตอนต้น ใน กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นติดยาเสพติด มีอายุตั้งแต่ 13 –15 ปี ในโรงพยาบาลที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ภาครัฐ กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย 4 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลนพรัตน์ราชธานี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ลาดหลุมแก้ว รวมทั้งสิ้น 248 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนวัยรุ่น อายุ 13 –15 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 สายสามัญ ในโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยเลือกสถานศึกษาที่มีรูปแบบการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวที่ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง โรงเรียนวัดนวลนรดิศ โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนสารวิทยา และโรงเรียนเทพศิลา รวมทั้งสิ้นจำนวน 250 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind (พัฒนาโดย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี 2543)
2. แบบวัดบุคลิกภาพ Extroversion / Introversion Inventory (1997) ของ Llonca , J (1997)
3. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Stanley Coopersmith (1984)
4. แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม ทั้ง 4 ชุด โดยนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 13-15 ปี รวมทั้งสิ้น 30 คนและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายที่มีอายุตั้งแต่ 13-15 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางกะปิ จำนวน 60 คน

2. นำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ซึ่งผ่านการทดลองใช้ และได้หาประสิทธิภาพของเครื่องมือเป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นชายที่มีอายุตั้งแต่ 13 -15 ปี ในโรงพยาบาลทั้ง 3 แห่ง และศูนย์ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด 1 แห่ง

จำนวน 248 คน และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายที่มีอายุตั้งแต่ 13-15 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 สายสามัญ ในโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยเลือกสถานศึกษาที่มีรูปแบบการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 250 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติร้อยละ (%) ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูล จาก แบบสอบถามสถานภาพทั่วไป มาตรการการอบรมเลี้ยงดู แบบวัดบุคลิกภาพ และ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

2. ในการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับการติดยาเสพติดของวัยรุ่น ในสถานบำบัด ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยวิธีการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้สถิติวิลคิส แลมดา (Wilks's Lambda) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรที่มีอยู่เข้ามาวิเคราะห์เป็นขั้นๆ โดยการเพิ่มตัวแปรครั้งละ 1 ตัว ตามลำดับความสำคัญของตัวแปร โดยการใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิจัย

จากตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้งหมด 13 ตัวแปร มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด ในโรงพยาบาล 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน ตัวแปรระดับการศึกษา ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง และ ตัวแปรพ่อและแม่อยู่ร่วมกัน ซึ่งนำเสนอรายละเอียดของตัวแปร ที่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่าง วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และนักเรียนวัยรุ่นชาย โดยจำแนกตามปัจจัยหลัก และปัจจัยย่อยได้ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน ($C_i = 0.857$) พบว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดในโรงพยาบาลและศูนย์ฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดมากถึง 91.5 % ในขณะที่กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดน้อยกว่า คือ มี 3.6%
2. ระดับการศึกษา ($C_i = -0.415$) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด ในโรงพยาบาลและศูนย์ฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด มีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่ กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย มีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 หรือสูงกว่า
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง ($C_i = -0.344$) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self - Esteem) โดยเฉลี่ย ต่ำกว่ากลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย
4. สถานภาพการสมรสของพ่อแม่
  - 4.1 พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน ($C_i = -0.162$) พบว่าวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดมีพ่อและแม่อยู่ร่วมกันเพียง 41.1 % ในขณะที่นักเรียนวัยรุ่นชายมีพ่อและแม่อยู่ร่วมกันถึง 83.2 %

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยผู้วิจัยขอเสนอแนะให้โรงเรียนมีกิจกรรมที่เพื่อนช่วยเพื่อนให้ทำกิจกรรมที่ดีๆ ร่วมกัน ช่วยกันแก้ปัญหาการดำเนินชีวิต ช่วยกันระดมสมอง และช่วยกันสร้างสรรค์ผลงานที่ดี เพื่อจะได้เป็นแรงจูงใจให้เยาวชนหันมาคบแต่เพื่อนที่ดีๆ และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
2. รัฐบาลควรเข้ามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ในการให้มีความเสมอภาคในการรับการศึกษาของเยาวชนไทย โดยให้เยาวชนไทยได้มีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี เพราะปัจจุบันนี้ยังเห็นว่ายังมีเยาวชนที่ไม่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้จำนวนมากและการศึกษาเป็นปัจจัยหลักที่จะช่วยเด็กให้พ้นจากภัยของยาเสพติดได้ระดับหนึ่ง
3. บิดามารดาควรช่วยกันสร้างกำลังใจให้บุตรหลานหรือดักเตียนด้วยความเข้าใจ ไม่ตำหนิติเตียน และหากิจกรรมที่ช่วยทำให้เยาวชนได้รู้สึกว่าคุณค่าในการทำสิ่งต่างๆ เมื่อบุตรหลานได้คะแนนการเรียนที่ดี หรือตั้งใจเรียนก็ควรช่วยกันสนับสนุน ชมเชย แต่หากบุตรหลานทำผิดพลาดก็ไม่ควรซ้ำเติม ควรช่วยกันให้กำลังใจ เพื่อจะได้ให้เยาวชนเหล่านั้นรู้สึกว่าคุณค่ามากขึ้น เยาวชนที่เห็นคุณค่าในตนเองจะมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการต่อต้านยาเสพติด
4. หน่วยงานของรัฐ ควรจัดโปรแกรมให้การศึกษาเกี่ยวกับบิดามารดาในการสร้างความสุขในครอบครัว เพราะหากเยาวชนมีครอบครัวที่อบอุ่น บิดามารดาอยู่ด้วยกันจะเป็นแนวทางในการป้องกันเด็กจากยาเสพติดที่ดีที่สุด